Ankenævnet for Forsikring

914/13

Den 22. april 2013 blev i sag nr. 83.409:

xxxxxxxxx xxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Jernbanevej 65
5210 Odense NV

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har familieforsikring i GF-Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at udbetale erstatning i forbindelse med et anmeldt indbrudstyveri. Han er desuden utilfreds med, at selskabet har afvist at dække hans advokatomkostninger.

Efter sagens indbringelse for nævnet har selskabet udbetalt 269.150,41 kr. med tillæg af renter fra den 17/9 2012 i overensstemmelse med klagerens advokats subsidiære påstand. Erstatningen omfatter 3.000 kr. for to Panerai-ure.

Selskabets advokat henviser til manglende dokumentation for urene. Han henviser desuden til, at klagerens advokats bistand ikke har været af en karakter, der berettiger til erstatning for hans salær.

I brev af 11/10 2012 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

> "På vegne af min klient, [klageren], skal jeg hermed klage over GF Forsikrings manglende erstatningsudbetaling iht. tidligere dækningstilsagn.
>
> **Påstand:**
> *Principalt:* GF Forsikring A/S skal betale klager erstatning på kr. 352.901,41, iht. dækningstilsagn, samt kr. 10.249,00 for de efteranmeldte effekter.

Subsidiært: GF Forsikring A/S skal betale klager erstatning på kr. 258.901,41, iht. dækningstilsagn, samt kr. 10.249,00 for de efteranmeldte effekter.

Sagsfremstilling:
Den 1. juli 2012 blev klager - som på daværende tidspunkt var på ferie på Malta - kontaktet af sin nabo, som oplyste klager om, at der havde været indbrud i klagers hus. Indbruddet viste sig at være ganske voldsomt/omfattende, idet store dele af indboet var blevet stjålet, og idet pengeskabet i klagers hus var blevet fjernet.

Det bemærkes, at det er ubestridt mellem parterne, at der er begået indbrud i klagers hus.

Indklagedes taksator besigtigede efterfølgende skaden og anmodede klager om at opgøre sit krav og sende dette til skadesbehandleren.

Klager udarbejdede herefter en liste over stjålne effekter - herunder de effekter som befandt sig i pengeskabet - og sendt denne til indklagede den 12. august 2012, **sagens bilag ...**

Da klager ikke kunne finde sine kvitteringer på 2 ure af mærket, Panerai og 1 ur af mærket Rolex, ville indklagede alene acceptere en erstatning på samlet set kr. 4.500,00 for disse 3 ure, desuagtet at værdien af disse ure androg kr. 135.000,00.

Den 3. september 2012 sendte indklagede derfor alene dækningstilsagn på kr. **260.401,41, sagens bilag ...,** hvor urenes værdi blev ansat til kr. 1.500,00 pr. stk., '*grundet manglende dokumentation'.*

Det bemærkes, at sagens bilag ... (e-mailen) er et ***ubetinget dækningstilsagn*** fra indklagede, som gav klager et købebevis, til at indkøbe varer for kr. 260.401,41

Klager var dog ikke tilfreds med, at erstatningen for de 3 ure blev værdiansat til kr. 1.500,00 pr. stk.

De 3 ure

1. Panerai PAM 005 Luminor Marina, kr. 32.000,00, samt Panerai PAM 004, PVD, B-serien, kr. 65.000,00.

Klager kunne ikke få kopi-kvitteringer på de to Panerai ure, da urene i sin tid blev købt i henholdsvis USA og Flensborg, Tyskland, men da disse ure - efter at være blevet købt - blev vurderet af '...' fra ..., blev indklagede derfor bedt om at kontakte ... herom.

Herudover kom klager i tanke om, at klager *tidligere* forsøgte at sælge sit ene Panerai ur i Den Blå Avis og udskrev den gamle annonce herom som dokumentation, **sagens bilag ...**

Som det fremgår af sagens bilag ... søgte klager at sælge sit ene Panerai ur, da han ønskede et '*andet ur og har andet Panerai i forvejen'.*

Herudover bemærkes, at uret i annoncen beskrives i detaljer.

2. Rolex GMT G/S, kr. 38.000,00 hos ...

Efter længere tids tovtrækkeri lykkes, det klager at få en kopi af den originale salgskvittering fra ... fra den 3. august 2010, **sagens bilag ...,** og klager sendte følgelig denne kvittering til indklagede.

I forbindelse med fejring af klagers forfremmelse tog klager den 4. september 2012 nogle fotos af sin kone, som grundet indbruddet har lånt såvel smykker som *et lignende rolex-ur* af klagers søster.

Ved en fejl sendte klager dette foto til indklagede - og ikke det foto der var tiltænkt; nemlig et billede af konen fra et restaurantsbesøg i ... i foråret 2012.

Klager fandt dog først ud af fejlen/dette, da klager blev kontaktet af indklagede, som oplyste klager om, at indklagede fandt det mistænkeligt og uforståeligt, at klager kunne tage et foto den 4. september 2012 kl. 20.30, vel om mærke af et ur som blev stjålet den 1. juli 2012.

Det bemærkes, at klager naturligvis godt kan forstå indklagedes mistro, når der er afsendt et forkert billede. Dette er dog ikke ensbetydende med, at det ikke er korrekt at uret er blevet stjålet.

Den 27. september 2012 sendte indklagede klager et brev hvoraf det fremgår, at sagen *vedrørende det stjålne Rolex* er overdraget til ... Politi, **sagens bilag ...**

Af brevet fremgår det endvidere, at kravene til dokumentation og opgørelse af erstatning vil blive tage op til fornyet vurdering - når politiets efterforskning er tilendebragt - og at der således ikke på nuværende tidspunkt vil blive udbetalt erstatning.

Efteranmeldte krav
Ud over effekterne opregnet i sagens bilag ... og ... efteranmeldte klager følgende effekter, som indklagede dog ikke ses at have registreret:

• TV-møbel, Ilva (kvitteringer er sendt til klager)	kr. 2.500,00
• Skade/huller i skab i soveværelse	kr. 1.000,00
• Ødelagt alarm	kr. 2.500,00
• Lampe i stue	kr. 399,00
• Prada stiletter (kvitteringer er sendt til klager)	kr. 3.850,00
• I alt	kr. 10.249,00

Kravene er ikke alene dokumenteret ved kvitteringer, men tillige besigtiget af taksator.

Klagers vurdering af sagen
Klager har bevisbyrden for, at der er indtruffet en dækningsberettiget skade (indbruddet), samt bevisbyrden for tabet som kræves erstattet iht. forsikringsbetingelserne.

Der er klagers vurdering - og i øvrigt ubestridt af indklagede - at der skete indbrud hos klager den 1. juli 2012 og at denne skadesårsag er dækket iht. forsikringsbetingelserne.

Det er ligeledes klagers vurdering - og i øvrigt ubestridt af indklagede - at der er afgivet et dækningstilsagn og tilsagn om erstatningsudbetaling på kr. 260.401,41, sagens bilag ...

Tvisten mellem parter består således alene i om dokumentationen for de 3 ure er tilstrækkelig.

Der er i den forbindelse klagers vurdering, at indklagede ikke kan tilbageholde erstatningen iht. tidligere dækningstilsagn på kr. 260.401,41, men alene kan tilbageholde erstatningsudbetalingen for Rolex-uret, grundet den tvist om Rolex-uret som verserer nu.

I øvrigt bemærkes, at klager i den *principale påstand* har medtaget erstatning for de to Panerei ure, da det er klagers vurdering, at der foreligger tilstrækkelig dokumentation for disse ure.

Det er således klagers vurdering, at indklagede er pligtig at udbetale følgende:

Principalt.:

Erstatning jf. bilag ...,	kr. 260.401,41
Fratrukket erstatning for Rolex,	kr. -1.500,00
Tillagt erstatning for 2 Panerai ure,	kr. 97.000,00
Fratrukket tidligere tillagt erstatning.	kr. -3.000,00
I alt,	kr. 352.901,41
Tillagt efteranmeldte krav,	*kr. 10.249,00*
Total,	kr. 363.150,41

Subsidiært:

Erstatning jf. bilag ...,	kr. 260.401,41
Fratrukket erstatning for Rolex	kr. -1.500,00
I alt	kr. 258.901,41
Tillagt efteranmeldte krav,	*kr. 10.249,00*
Total,	kr. 269.150,41

I den forbindelse bemærkes det endvidere, at det er klagers vurdering, at erstatningsudbetalingen skal forrentes iht. forsikringsaftaleloven og rentelovens regler herom.

Indklagede har ingen grund til ikke at betale erstatning for effekter som åbenbart - og ubestridt - er blevet stjålet i forbindelse med indbruddet, idet der ikke alene er tilstrækkelig dokumentation, men særligt da indklagede allerede har accepteret at betale herfor ved sit dækningstilsagn."

Klagerens advokat henviser i brevet til sit bilag 2, som er en mail af 3/9 2012 fra selskabet, hvoraf fremgår, at klageren har adgang til online skadeerstatning via Scalepoint. Mailen indeholder desuden en opgørelse af erstatningen for de enkelte genstande. Erstatningen for hvert af de tre ure er her fastsat til 1.500 kr.

Selskabets advokat har i brev af 7/1 2012 til nævnet bl.a. anført:

"**Sagsfremstilling**

Klageren anmeldte den 2. juli 2012, at der dagen forinden havde været indbrud i hans hjem, mens klager var på ferie. Indbruddet er af selskabet anerkendt som dækningsberettiget.

Den 31. juli 2012 kontaktede klageren telefonisk selskabet og oplyste, at familien hele tiden blev opmærksom på nye ting, der var blevet stjålet, hvorfor de endnu ikke havde indsendt en

liste over de stjålne genstande. Han oplyste endvidere, at de havde fået stjålet deres pengeskab, hvor alle deres smykker samt kvitteringer, certifikater og harddisk havde ligget.

Den 12. august 2012 indsendte klageren en liste over de stjålne effekter, idet erstatningskravet blev opgjort til kr. 481.749. Blandt de stjålne effekter var anført to ure af mærket Panerai samt et Rolex-ur. Klageren kunne ikke fremvise kvittering for købene af disse ure.

Selskabet fremsendte ved mail af 3. september 2012 erstatningsopgørelsen samt online adgang til Scalepoint. Erstatningen blev efter fradrag for selvrisiko opgjort til i alt kr. 260.401,41. Imidlertid fastsatte selskabet erstatningen for de tre ure til (skønsmæssigt) til kr. 1.500 pr. ur, idet der ikke forelå nogen dokumentation for urene.

Klageren anførte i e-mail af 5. september 2012 til selskabet, at han nu havde fremskaffet et billede af sin ægtefælle ... med hendes Rolex-ur, der var købt hos urforretningen ... i 2010. Vedhæftet emailen var et farvefoto af klagerens ægtefælle med Rolex-uret. Det bemærkes endvidere, at ægtefællen på billedet også bar nogle Georg Jensen Marguerit-smykker, der er identiske med dem, der er anmeldt stjålet.

Selskabet lod fotoet undersøge af en fotograf, der ved udlæsning af fotoets meta-data konstaterede, at det var taget den 4. september 2012 kl. 20.30 - altså ca. 2 måneder **efter,** at uret skulle være stjålet. Dette uanset, at billedet var blevet gemt under navnet 'I...2011'. Klageren blev gjort bekendt med selskabets undersøgelse, hvorefter han oplyste, at billedet oprindeligt var taget af hans søster ..., og at han efterfølgende med sin mobiltelefon havde taget et billede af dette billede.

Dette fandt selskabets konsulent besynderligt, idet uret på fotoet (på ægtefællens håndled) viste kl. 20.30, hvilket var præcis det klokkeslæt, som fotoet var taget på. Dette var ifølge klageren en tilfældighed.

Selskabets konsulent anmodede herefter om klagers søsters telefonnummer, som han fik oplyst, men da han herefter umiddelbart efter forsøgte at ringe til dette nummer, oplyste stemmen på telefonsvareren et andet navn end ... Konsulenten forsøgte herefter at ringe til klageren, som han imidlertid først kunne få kontakt med 10 minutter efter. Klageren oplyste nu, at han desværre var kommet til at give det forkerte nummer. Konsulenten ringede herefter til søsterens korrekte telefonnummer, men hun tog ikke telefonen.

Klageren kontaktede senere samme dag konsulenten og oplyste, at hans søster desværre havde fået 'kyssesyge', hvorfor hun var ude af stand til at tale i telefon. Han oplyste endvidere, at han nu havde fået kvitteringen på købet af Rolex-uret fra ...

Selskabets konsulent modtog herefter en e-mail fra klageren, hvor han om fotoet oplyste, at hans søster havde været på besøg den 4. september 2012 omkring kl. 20.30, og at hun havde haft det omtalte foto på sin iPhone. Klageren havde herefter taget et billede af skærmen med sin iPhone. Det var tilfældigt, at optagelsestidspunktet kl. 20.30 var præcis det samme klokkeslæt som på uret på billedet. Søsteren havde desværre efterfølgende slettet billedet, idet hun ønskede at købe den nye iPhone5 og sælge den gamle telefon.

Det gav anledning til undren hos selskabets konsulent, at klagerens søster øjensynligt allerede skulle have slettet sine billeder fra telefonen med henblik på et eventuelt efterfølgende salg, når den nye iPhone5 først kom på markedet den 28. september 2012.

Den 20. september 2012 modtog selskabet en e-mail fra klageren, hvor han ændrede forklaring vedrørende det omtalte foto. Han oplyste nu, at fotoet var taget en aften *efter* indbruddet. Hans ægtefælle ... havde lånt nogle smykker - herunder det ur, hun bar på billedet - af hans søster, indtil ... fik et nyt ur som erstatning for det stjålne.

Der måtte være blevet taget et billede af ... med disse smykker, og det var det billede, som ved en fejl var blevet sendt til selskabet. Det billede, som klageren *ville* have sendt, var taget med hans søsters telefon i foråret 2012, og klageren havde så efterfølgende taget et billede af dette billede med sin egen telefon. Dette billede var dog desværre blevet slettet, hvilket måtte skyldes, at hans børn havde leget med hans telefon.

Senere samme dag talte konsulenten med klagerens søster ... Hun oplyste, at hun den 4. september 2012 havde været på besøg hos sin bror, der med sin telefon havde taget et billede af hendes telefon, idet hun havde haft et gammelt billede af ... fra foråret 2012, hvor ... havde haft sit ur på. ... havde dog desværre ikke dette foto længere.

Søsteren oplyste endvidere, at det billede af ... med et ur, som klageren ved en fejl havde sendt til selskabet (benævnt '... 2011'), måtte være taget den pågældende aften - altså den 4. september 2012. Uret og smykkerne på dette billede havde hun lånt til ..., idet ... havde mistet sine i forbindelse med tyveriet. ...'s Rolex-ur var næsten identisk med ...'s. ... oplyste endvidere, at hun havde fået sit Rolex-ur i gave for flere år siden i USA, og at hun ikke havde nogen kvittering vedrørende uret.

Det gav konsulenten anledning til nogen undren, at søsteren ikke blot skulle have sendt det pågældende billede som en MMS-fil, men at billedet skulle være blevet taget af klager ved at tage et billede af søsterens mobiltelefonskærm.

Selskabet fandt forklaringerne om fotoet så besynderlige, at man ved brev af 27. september 2012 meddelte klager, at sagen var overgivet til politiet, og at erstatningsopgørelsen ville blive revurderet på baggrund af resultaterne af politiets undersøgelse. Erstatningen ville derfor blive tilbageholdt, indtil resultatet af politiets undersøgelse forelå.

Ved brev af 11. oktober 2012 indbragte klagerens advokat sagen for nævnet.

Selskabets stillingtagen

Efter sagens indbringelse for nævnet har selskabet udbetalt et beløb på kr. 269.150,41 med renter fra den 17. september 2012 (14 dage efter erstatningsopgørelsen den 3. september 2012) til klageren i overensstemmelse med klagerens subsidiære påstand. Beløbet vedrører den tilbageholdte erstatning på kr. 260.401,41 fratrukket erstatningen for Rolex-uret på kr. 1.500 og med tillæg af yderligere efteranmeldte krav på kr. 10.249. En opdateret erstatningsopgørelse vedlægges.

Forskellen mellem klagerens principale og subsidiære krav svarer til erstatningen for Panerai-urene på kr. 97.000 fratrukket den skønsmæssigt opgjorte erstatning for urene på kr. 3.000 (2 x kr. 1.500). Da selskabet imidlertid også afviser at udbetale erstatning for Rolex-uret, vil spørgsmålet om erstatning for alle tre ure blive behandlet.

Indledningsvis bemærkes, at det er klageren, der som forsikringstager har bevisbyrden for rigtigheden og størrelsen af det fremsatte krav.

Klageren har rejst krav om erstatning for tre særdeles værdifulde ure, og i henhold til praksis skærpes kravet til dokumentation som en naturlig følge af den betydelige værdi, der kræves erstattet. Når dette sammenholdes med klagers fremsendelse af fotoet benævnt '... 2011', og efterfølgende flere - forskelligartede - forklaringer om dette fotos herkomst, skærpes kravet til dokumentation for klagers besiddelse af urene, urenes værdi og disses bortkomst ved indbruddet betydeligt.

Forud for sagens erstatningsopgørelse oplyste klageren, at der ikke fandtes nogen kvitteringer for de tre ure. **Efter** selskabets meddelelse om, at erstatningen for urene blev fastsat skønsmæssigt til kr. 1.500 pr. ur, har han imidlertid fremlagt kvittering af 3. august 2010 fra ..., der angiveligt skulle vedrøre Rolex-uret. Kvitteringen er uden fakturanummer.

De øvrige ure har klageren fortsat ikke kunnet fremvise kvittering for, og der er heller ikke fremkommet nogen anden dokumentation end et opslag på Den Blå Avis' hjemmeside, hvor klageren forud for det anmeldte indbrudstyveri satte et ur, der efter hans egne oplysninger var af mærket Panerai, til salg. Klageren har endvidere oplyst, at urene tidligere har været vurderet af juveleren ... Klageren har endelig henvist til, at han havde det ene ur på under besøg fra selskabets taksator ved et tidligere indbrud. Denne taksator er ikke længere ansat hos selskabet.

Klageren har endelig afgivet forskellige - og ganske bemærkelsesværdige - forklaringer om billedet af hans ægtefælle med hendes Rolex-ur.

Billedet benævnt '... 2011' er i henhold til billedets meta-data taget den 9. september 2012, hvilket undrede selskabet, da indbrudstyveriet allerede fandt sted den 1. juli 2012. Klageren fortalte først, at hans søster ... havde haft et ældre billede på sin telefon af ... med uret, og at klageren med sin telefon havde taget et billede af skærmen på søsterens telefon. Søsteren havde imidlertid - desværre - slettet billedet. Endvidere var billedet uheldigt nok også blevet slettet fra klagerens telefon.

Som anført ovenfor forekom det at være et ejendommeligt sammentræf, at billedet var taget kl. 20.30, og at det var præcis det klokkeslæt, uret på billedet viste. Endvidere undrede selskabet sig over den oplyste fremgangsmåde med at tage et billede af søsterens telefons skærm, da billedet fremstod i en god kvalitet og uden kanter fra skærmen på søsterens mobil. Det have vel været mere almindeligt at sende en MMS-besked med billedet, end at tage et billede af telefonskærmen.

Efter at klageren blev gjort bekendt med selskabets skepsis, ændrede han forklaring og oplyste, at han ved en fejl havde sendt et forkert billede. Det fremsendte billede var ifølge klagerens oplysninger taget den 4. september 2012, og viste ... med nogle smykker - herunder et ur - der svarede til de genstande, som ... havde fået stjålet. Klageren oplyste, at ... havde lånt disse smykker af klagerens søster, og at det alene var tilfældigt, at smykkerne og uret ligner ...'s til forveksling.

Denne forklaring forekommer mildest talt påfaldende, ikke mindst fordi billedet havde fået navnet '... 2011', som jo skulle indikere, at billedet blev taget i 2011.

Selskabet har efterfølgende anmodet om at se klagerens søsters ur, der jo skulle ligne ...'s til forveksling. Imidlertid har søster - uheldigvis - efter det oplyste nu mistet uret, hvorfor det desværre ikke kan forevises selskabet.

Det bemærkes, at klageren i 2009 anmeldte et lignende tyveri, hvor han af selskabet fik udbetalt en erstatning på over kr. 300.000.

Selskabet har på baggrund af sagens samlede omstændigheder anmodet ... Politi om at foretage en nærmere undersøgelse af sagen, og selskabets konsulent blev i medio november 2012 oplyst, at politiet ville påbegynde efterforskningen. Resultatet af efterforskningen foreligger ikke på nuværende tidspunkt.

Selskabet er af den opfattelse, at der på baggrund af ovenstående omstændigheder må stilles endog ganske store bevismæssige krav til dokumentationen for de tre ure, herunder for, om urene rent faktisk blev stjålet i forbindelse med indbrudstyveriet. Klageren har efter selskabets opfattelse ikke løftet denne bevisbyrde.

På denne baggrund har selskabet afvist at yde erstatning for Rolex-uret og alene anerkendt en skønsmæssig erstatning på kr. 3.000 for de to Panerai-ure. På det foreliggende grundlag kan selskabet ikke tilbyde yderligere erstatning."

Hertil bemærker klagerens advokat i brev af 21/1 2013 til nævnet følgende:

"***Ad. Bemærkninger til klagers brev af 7. januar 2012.***
Indledningsvist bemærkes, at klagers brev synes at savne hold i faktum og i øvrigt er særdeles fordrejet.

Som anført i klagers brev af 7. november 2012, **sagens bilag ...,** havde indklagede misforstået sagsforløbet, hvilket indklagede bekræftede i e-mail af 12. november 2012, **sagens bilag ...**

Det kan således ved sagens vurdering lægges til grund, at indklagede har haft de korrekte oplysninger fra sagens start, men at indklagede havde misforstået hændelsesforløbet.

Indklagedes sagsfremstilling bestrides således i sin helhed, herunder i relation til indklagedes oplysninger om, at det var svært at komme i kontakt med klager og dennes søster.

Ad. Klagers vurdering af sagen
Som anført i klagers klageskrivelsen af 11. oktober 2012, var der indbrud i klagers hus den 1. juli 2012, mens klager var på ferie på Malta.

Indklagede *afgav* *dækningstilsagn for samtlige anmeldte effekter,* men værdiansatte de 3 ure til kr. 1.500,00 pr. styk - grundet manglende dokumentation - hvilket klager ikke kunne acceptere.

Efter klagers indgivelse af klage til forsikringsankenævnet, udbetalte indklagede ca. kr. 270.000,00, men tilbageholdte erstatningen for de 3 ure.

Klager gav herefter indklagede tilladelse til at få verificeret de tidligere vurderinger af urene og kvitteringen hos Urmageren '...' og sammenholde disse oplysninger, med sagens bilag ..., ... og ..., hvilket klager - i e-mail af 12. november 2012, sagens bilag ... - meddelte, at man af hensyn til politimæssig efterforskning ikke ville gøre.

I ovennævnte forbindelse gøres det således gældende;

at der er afgivet dækningstilsagn for samtlige effekter,

at urene blev værdiansat for lavt af indklagede,
at det er dokumenteret ved sagens bilag, at urene er købt - og på skadestidspunktet var ejet af - klager,
at det skal tillægges bevismæssig skadevirkning for indklagede, at denne ikke har ønsket at få verificeret ejerskabet og værdien af urene hos urmageren,
idet en politiefterforskning ikke medfører, at indklagede ikke kan få verificeret oplysninger til brug for nærværende sag (herunder med politiets samtykke),
hvorfor det kan lægges til grund for nærværende tvist om prisen for 3 ure -- som der er afgivet dækningstilsagn for - at prisen er den af klager anførte, hvorfor klagers principale påstand skal tages til følge.

Ad. Godtgørelse efter Fal § 32, stk. 3
Indklagede opfordres til at erstatte klagers omkostninger inden 10 dage, jf. klagers brev af 21. november 2012, **sagens bilag ...,** idet klager i modsat fald indbringer denne tvist under nærværende sag."

Klagerens advokat henviser til sit brev af 7/11 2012 til selskabets advokat, hvoraf bl.a. fremgår:

"***Ad. 1 - De to billeder***
Jeg tror din klient har misforstået sammenhængen. Der blev taget to billeder den 4. september 2012. Det ene billede er taget fra hjemmet - hvor min klients kone har de af min klients søster lånte smykker og ur på - og andet billede blev taget af et billede på min klients søsters telefon (screendump).

- Servietten på billede nr. 1 er ikke fra en kinesisk restaurant, men derimod min egen klients serviet.

- Årsagen til at billedet nr. 1 hed '... 2011' er fordi min klient havde lagt billederne ned i denne mappe.

Min klients søster er pt. i Abu Dhabi, og hvor grotesk det end lyder, har hun nu også mistet sit ur og har tilskrevet hotellet i Abu Dhabi og sine venner herom - vel om mærke før jeres anmodning om at se uret blev fremsat.

Ad. 2 - Fuldmagt
Din klient og dig får hermed igen fuldmagt til at verificere oplysningerne hos ... '...' burde kunne give jer alle oplysningerne.

I er naturligvis også velkomne til at få verificeret kvitteringen på Rolex-uret.

Ad. 3 - Kvitteringer/Dankorttræk
Urene er købt kontant og kvitteringerne kan ikke skaffes. Som tidligere forklaret af min klient, modtager denne årligt et større kontantbeløb fra sin mor, som hovedsageligt er brugt til at købe ure for.

Jeg skal på min klients opfordring, bede din klient om at kontakte den taksator som behandlede skaden fra 2008."

10. 83.409

Klagerens advokat henviser desuden til sit brev af 21/11 2012 til selskabets advokat, hvori han rejser krav om dækning for klagerens advokatomkostninger på 12.500 kr. inklusiv moms.

Selskabets advokat har i brev af 1/2 2013 til nævnet anført følgende:

"Med henvisning til klagers advokats brev af 21. januar 2013 til ankenævnet skal jeg hermed fremkomme med selskabets supplerende kommentarer:

Det er helt korrekt, at undertegnede - og ikke selskabet - havde misforstået sammenhængen i klagers (adskillige) forklaringer vedrørende fremkomsten af billedet af klagers ægtefælle iført uret. Helt specifikt havde jeg misforstået spørgsmålet om, hvor billedet var taget, da det var min (fejl-)opfattelse at billedet skulle være taget på den af klager angivne kinesiske restaurant. Jeg henviser til min mail af 12. november 2012 til klager.

Det er i øvrigt noteret, at klagers advokat mener, at selskabets brev af 7. januar 2012 'synes at savne hold i faktum og i øvrigt er særdeles fordrejet'. Imidlertid synes klager og dennes advokat fortsat ikke at have taget stilling til de mildest talt højst bemærkelsesværdige forklaringer vedrørende det fremsendte foto benævnt '... 2011'.

Særligt, for så vidt angår hændelsesforløbet og klagers forklaringer vedrørende uret, henviser jeg igen blot til sagsfremstillingen i selskabets brev af 7. januar 2012 til ankenævnet, hvori der er redegjort for de undersøgelser, som selskabets konsulent har foretaget i anledning af sagen, herunder de kontakter, der har været med klager og særligt klagers forklaringer vedrørende det fremsendte foto.

Særligt, for så vidt angår klagers bemærkninger vedrørende det af selskabet afgivne dækningstilsagn, er det korrekt, at selskabet har anerkendt, at der har været et dækningsberettiget indbrud. Det er også korrekt, at klager har accepteret, at selskabet rettede henvendelse til firmaet ... Selskabet har foreløbig imidlertid afstået fra at gøre dette under hensyntagen til anmodningen til politiet om at foretage en nærmere efterforskning af spørgsmålet i relation til kravet, for så vidt angår urene, hvilken efterforskning også vil medføre en henvendelse til ...

Ad advokatomkostninger

I relation til klagers krav på advokatomkostninger, så har klagers advokat fremsat krav om betaling af kr. 10.000 med tillæg af moms med henvisning til FAL § 32, stk. 3.

Den første henvendelse fra klagers advokat til selskabet var per telefon den 8. oktober 2012. Følgende er i selskabets 'log' noteret om henvendelsen:

'Henv fra ft's advokat ... - han har fået overdraget sagen, og påtænker at skrive en klageskrivelse til Ankenævnet. Det er hans opfattelse, at der er givet et dækningstilsagn og fremsendt opgørelse til ft, hvilket i og for sig også er korrekt, men sagen er stoppet på baggrund af oplysninger fra foto. Vi har snakket om sagen generelt og han spørger om hvad vores påstand er. Jeg har oplyst at vi ikke betvivler at der har været indbrud men at vi på baggrund af omstændighederne med foto af uret efter skaden mener at ft's troværdighed er svækket, hvorfor der er basis for at gennemgå sagen igen. Han beder om at al kontakt fremadrettet sker via ham - hans kontakt oplysninger noteret.'

Der var ikke yderligere skriftlig eller mundtlig korrespondance, før klagers advokat 3 dage senere, den 11. oktober 2012, via email fremsendte kopi af klagen til Ankenævnet for Forsikring. Selskabet oversendte i forbindelse med indgivelsen af klagen til ankenævnet sagen til selskabets advokat (undertegnede), og det besluttedes herefter at 'frigive' det tilbageholdte erstatningsbeløb, som der var givet dækningstilsagn for.

Selskabets vurdering af, at erstatningsbeløbet skulle frigives, var således fuldstændig uafhængigt af advokatens 'indsats', men var derimod baseret på selskabets drøftelser med selskabets advokat i forbindelse med sagens indbringelse for ankenævnet.

Herudover var advokatens første skriftlige henvendelse til selskabet - som angivet - da han fremsendte kopi af klagen til ankenævnet. I medfør af § 20 i nævnets vedtægter kan ingen af parterne pålægges at betale omkostninger til hinanden.

Som følge heraf er det GF Forsikring's opfattelse, at selskabet ikke forpligtet til og kan ikke pålægges at betale de af advokaten opkrævede omkostninger på kr. 10.000 med tillæg af moms efter forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3.

Dette som følge af, at advokatens bistand for det første ikke har været af en karakter, som berettiger til betaling af advokatsalær efter forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3, idet advokatens bistand - forud for indbringelse af sagen for ankenævnet - ikke har været af afgørende betydning for klagers opnåelse af erstatning.

For det andet er advokatbistanden - efter det for selskabets foreliggende - reelt alene ydet i forbindelse med sagens indbringelse for ankenævnet, hvor der i henhold til nævnets vedtægter ikke kan pålægges selskabet at afholde advokatomkostninger.

På dette grundlag kan selskabet ikke anerkende, at klager har krav på dækning helt eller delvist af advokatomkostninger efter § 32, stk. 3."

Hertil bemærker klagerens advokat i brev af 5/2 2013 til nævnet bl.a.:

"Jeg skal i det hele henvise til mit brev af 21. januar 2013, i relation til hvorfor selskabet er pligtigt at erstatte de 3 ure.

Fal. § 32, stk 3. - hvor selskabet skal dække advokatomkostningerne
Indledningsvist bemærkes, at klager hermed indbringer tvisten om betaling af 'rimelige advokatomkostninger' for ankenævnet for forsikring, jf. Fal. § 32, stk. 3.

Den af selskabet angivne begrundelse/egen udlægning af sagsforløbet bestrides og er i øvrigt udokumenteret.

Jeg henviser til sagens bilag ... i mit oprindelige klageskrift af 11. oktober 2012, hvoraf det klart og tydeligt fremgår, at selskabet - uberettiget - har foretaget tilbageholdelse af erstatningen for en dækningsberettiget skade - vel og mærke for samtlige stjålne effekter.

Klager rettede som følge heraf henvendelse til ... Advokater og jeg rettede følgelig telefonisk henvendelse til selskabet, som fastholdte tilbageholdelsen, hvorefter jeg indgav klageskrift til ankenævnet for forsikring.

Advokatomkostningerne er således direkte afledt af selskabets ansvarspådragende adfærd.

12. 83.409

> For så vidt angår advokat ...'s bemærkninger i relation til nævnsbehandlingen bemærkes, at Ankenævnet for Forsikrings egne vedtægter og praksis, naturligvis skal følge den til enhver tid gældende lovgivning - i nærværende sag Fal. § 32, stk. 3.
>
> Jeg skal således anmode om, at selskabet pålægges at betale rimelige advokatomkostninger på kr. 10.000,00 plus moms."

Nævnet har fået forelagt sagens bilag, herunder parternes korrespondance, foto af klagerens hustru med ur og smykker, salgsannonce for et Panerai PAM 005 Luminor Marina på www.dba.dk, faktura af 3/8 2010 for et Rolex-ur samt selskabets interne undersøgelsesrapport, der indeholder en fremstilling af sagen, som gengivet af klagerens advokat.

Nævnet udtaler:
På det foreliggende grundlag finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at hans kones Rolex-ur er bortkommet ved en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Da nævnet finder, at klageren ikke kan anses for at have modtaget selskabets tilsagn om udbetaling af en erstatning på 1.500 kr. for uret i god tro, kan nævnet ikke pålægge selskabet at yde dækning herfor.

For så vidt angår de to Panerai-ure finder nævnet, at klageren ikke på det foreliggende grundlag har bevist, at han har krav på yderligere.

Nævnet finder i øvrigt, at der ikke af klagerens advokat er udført arbejde, som klageren ikke selv kunne have udført, ligesom nævnet ikke finder det godtgjort, at selskabets behandling af sagen har været af en sådan karakter, at advokatbistand har været nødvendig. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at dække de hermed forbundne udgifter.

13. 83.409

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen

Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson